

SĂRBĂTOAREA ARĂTĂRII SEMNULUI SFINTEI CRUCI PE CER LA IERUSALIM LA PATRIARHIE

Sâmbătă, pe 7/20 mai 2017, Patriarhia a prăznuit sărbătoarea Arătării Semnului Sfintei Cruci pe Cer la Ierusalim.

La acest praznic, Biserica de pretutindeni dar mai ales cea din Ierusalim, sărbătorește faptul că în vremea Sfântului Ierarh Chiril, Arhiepiscopul Ierusalimului, în anul 351 d.Hr., în ziua de Rusalii, în jurul orei nouă dimineața, Sfânta Cruce s-a arătat mai strălucitoare decât razele soarelui și s-a extins de pe Înfricoșătoarea Golgota până pe Muntele Măslinilor. Acest fapt a provocat surpriză, uimire și admirația plină de respect a multor oameni care au ieșit pe străzi și s-au uitat la priveliștea de pe cer vreme îndelungată, după cum descrie martorul ocular al evenimentului, Sfântul Chiril, Arhiepiscopul Ierusalimului, în Scrisoarea către împăratul Constanțiu, Fiul Sfântului Constantin cel Mare.

Spre pomenirea acestui fapt minunat, s-a slujit Sfânta Liturghie pe Înfricoșătoarea Golgota, condusă de ÎPS Mitropolit Isihie de Kapitolia, având drept împreună-slujitori ieromonahi aghiotafiți dintre care Protos a fost Arhimandritul Ieronim, și ierodiaconi. Răspunsurile la strană au fost date de Protopsaltul Sfintei Biserici a Învierii, Arhimandritul Aristovoulos și de elevii Școlii Patriarhale de pe Sion, la slujbă participând o mulțime de pelerini, în principal din Grecia dar și din alte țări ortodoxe.

Sfânta Liturghie de pe Înfricoșătoarea Golgota a fost urmată de o litanie întreită în jurul Sfântului Mormânt și apoi Mitropolitul care a slujit a citit, în limba greacă, scrisoarea menționată mai sus.

După încheierea Sfintei Liturghii (Otpust), soborul arhieresc și mulți pelerini au mers la Patriarhie și și-au arătat respectul față de Preafericirea Sa în Sala de recepție.

Acolo, ÎPS Mitropolit Isihie de Kapitolia a ținut următoarea cuvântare:

Prea Fericirea Voastră, Părintele și Stăpânul nostru,

Cu douăzeci de veacuri în urmă, crucea era un mijloc batjocoritor de pedeapsă și de moarte crâncenă. Romanii îi condamnau pe cei mai răi criminali la răstignire.

Astăzi Crucea domină viețile creștinilor credincioși din viața Bisericii noastre în întregime, ca un mijloc de jertfă, mântuire, bucurie, sfințire și har. Așa cum scrie Sf. Ioan Gură de Aur: „acest simbol blestemat și respingător al celei mai aspre pedeapse a devenit acum dorit și prețuit“. Îl vedem pretutindeni. „În Sfântul Altar, la hirotonirea preoților, la Sfânta Liturghie, în case. Atât de mult râvnit de toți s-a făcut acest dar minunat, acest har de negrăit“.

Domnul Însuși ne-a descoperit în diferite ocazii prin întâmplări dincolo de fire și prin arătări minunate, cu putere, că semnul crucii este simbolul Său și trofeul de nebiruit al credincioșilor.

- 1. Cunoscutul istoric al Bisericii, Eusebiu din Cezareea (340), contemporan cu Sf. Constantin cel Mare, descrie cu forță și într-un mod incontestabil cazul arătării Crucii luminoase lui Constantin cel Mare, dedesubt fiind scris „prin acest semn vei birui“ – arătare care s-a făcut în amiaza mare, în lumina zilei, în fața tuturor oamenilor armatei sale.*
- 2. Pe lângă arătarea de dincolo de fire a semnelui Crucii, menționată mai sus, a mai fost o altă arătare, din nou în fața a numeroși martori oculari, pe vremea când Constanțiu, Fiul lui Constantin cel Mare era împărat și*

Sf. Chiril era arhiepiscopul Ierusalimului. Minunea este relatată de însuși Sfântul Chiril împăratului printr-o Scrisoare, în care menționează că în acea zi (7 mai 346 d.Hr, la vremea Cincizecimii), în jurul ceasului al treilea (9 dimineața), semnul Crucii a apărut pe cer, imens, luminos, întinzându-se de la Sfânta Golgota până pe Muntele Măslinilor. Au văzut aceasta nu doar unul sau doi oameni, ci toți cetățenii Ierusalimului. Și nu s-a arătat doar o clipă ci ore în șir a plutit pe cer. Și a fost atât de strălucitoare încât a depășit razele soarelui în strălucire, de aceea au putut să o vadă la amiază, în lumina zilei. Oamenii din oraș care au văzut această minune au alergat la Biserica Învierii. S-au grăbit să aducă slavă Domnului nostru Iisus Hristos într-un singur glas, deprinzând acum chiar din fapte că învățătura cea mai înaltă a creștinilor nu se bazează pe înțelepciunea omenească, aceea care convinge prin cuvinte și logică, ci pe mărturiile date de darurile duhovnicești și de puterile minunate. Iar învățătura nu este propovăduită doar de oameni ci mărturie îi aduce, de asemenea, Însuși Dumnezeu, din cer.

Dacă 14 septembrie este sărbătoarea Sfintei Înălțări a Crucii dătătoare de viață, o sărbătoare când mâinile omenești ale Patriarhilor și regilor au ridicat Sfânta Cruce, arătând-o ca simbol al credinței creștine și „gaura cheii spre Rai” deoarece este punctul nostru de referință la Cel Care Și-a vărsat sângele Său Preasfânt pe ea, 7 mai este o altă sărbătoare a Înălțării Sfintei Cruci, nu de mâini omenești de data aceasta ci prin” mâinile” lui Dumnezeu Însuși. Pentru că El a vrut, atunci când credința creștină fusese deja acceptată și răspândită, să arate Crucea pe Cer, ca o extensie, ca să spunem așa, a descoperirii Sale în timpul domniei lui Constantin cel Mare, cu înscrisul bine cunoscut „prin acest semn vei birui”. Imnografia Bisericii noastre arată ce s-a petrecut și ne descrie Arătarea după toți parametrii săi: „Astăzi se bucură dumnezeiască mulțimea, căci se arată Cruce

cerească pre la marginile pământului. Crucea luminează cerul cu lumină neapropiată, văzduhul strălucește și fața pământului se înfrumusețează. Biserica lui Hristos cântă cântări dumnezeiești și crede, cinstind Crucea cea dumnezeiască și minunată, care o păzește pre ea de sus” (Stihiră de la Vecernie).

Străvechea Patriarhie a Ierusalimului, urmând orânduirea și lucrările Bisericii Ortodoxe, cinstește sărbătorile, printre care se numără și sărbătoarea de astăzi a „Arătării Semnului Sfintei Cruci pe Cer la Ierusalim”, care a influențat Ortodoxia din toată lumea, în ciuda faptului că este o sărbătoare locală. Rugați-vă, Preafericirea Voastră, că Frăția noastră străveche să poată continua această tradiție și în veacurile viitoare. ”

Discursul a fost urmat de recepția sărbătorească și de îmbrățișarea frățească a părinților aghiotafiți. La sfârșit, Preafericirea Sa a oferit pelerinilor binecuvântări de Paști de la Ierusalim

Din partea Secretariatului-General

<httpv://youtu.be/rB9GM>

ngg_shortcode_0_placeholder”
order_direction=“ASC”
maximum_entity_count=“500”]

order_by=“sortorder”
returns=“included”